

Τοποθέτηση της Προέδρου της ΟΣΥΑΠΕ στην ακρόαση φορέων στην Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης κατά τη συνεδρίασή της, σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών με τίτλο «Αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, σύσταση Ελληνικού Κέντρου Εμπειρογνωμοσύνης Διοικητικών Μεταρρυθμίσεων και λοιπές διατάξεις»

Με δεδομένο ότι, το δίκαιο διαμορφώνεται και επιβάλλεται σε κάθε χρονική περίοδο από αυτόν που έχει την εξουσία, δεν μας προκαλεί εντύπωση η αναφορά στην αξιολόγηση του σχεδίου νόμου, ότι «η επικαιροποίηση των διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου γίνεται προκειμένου να ανταποκρίνονται στα σύγχρονα δεδομένα».

Μπορεί να μην μας λέτε βέβαια ποια είναι αυτά τα «σύγχρονα δεδομένα», όμως είναι πασίδηλο ότι σήμερα την εποχή που ακούμε ότι πρέπει να βολευτούμε με τους πενιχρούς μισθούς που παίρνουμε, ότι δεν υπάρχει «δημοσιονομικός χώρος» για να μας επιστραφεί ο 13^{ος} και ο 14^{ος} μισθός, την ίδια ώρα που βλέπουμε δις να μοιράζονται γύρω-γύρω στους επιχειρηματικούς ομίλους, είναι σίγουρο ότι πρέπει να περιοριστεί η δυνατότητα ανάδειξης των αντιθέσεων και των αιτημάτων μας, να περιοριστούν ατομικά και συλλογικά μας δικαιώματα.

Όταν απαξιώνονται δημόσιες υπηρεσίες και ιδιωτικοποιούνται αρμοδιότητες για να αποτελέσουν νέα πεδία κερδοφορίας, όταν εμπορευματοποιούνται δημόσια αγαθά, υγεία, παιδεία κ.α. είναι σίγουρο ότι πρέπει να περιοριστούν οι διαμαρτυρίες μας, γιατί αυτές αποτελούν εμπόδιο στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής.

Όταν το κράτος που υπηρετούμε διαμορφώνει ένα δίκαιο, που αντιμετωπίζει εχθρικά το λαό και τις διεκδικήσεις του, όταν οι προτεραιότητες που θέτει δεν είναι η κάλυψη των λαϊκών αναγκών αλλά η κάλυψη των πολεμικών δαπανών και εξοπλισμών, όταν κάνει επιλογές και διαμορφώνει περιβάλλον αντίθετο με τα φιλειρηνικά αισθήματα του λαού, είναι σίγουρο ότι πρέπει να περιοριστούν περισσότερο και οι ατομικές και συλλογικές ελευθερίες, πόσο μάλλον των κρατικών υπαλλήλων, των υπαλλήλων δηλ. που καλούνται να εφαρμόσουν την πολιτική που έχει αυτό το περιεχόμενο.

Ξεκαθαρίζουμε ότι η κριτική μας στο νέο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων δεν αφορά τα αδικήματα του λεγόμενου «κοινού ποινικού δικαίου» και την αντιμετώπισή τους. Αυτά δίδονται και με το υπάρχον.

Αφορά παραπτώματα, που με τις γενικόλογες εκφράσεις αξιοποιούνται ήδη για διώξεις συνδικαλιστών και γενικά υπαλλήλων που διεκδικούν καλύτερους όρους εργασίας, καλύτερες υπηρεσίες για τους πολίτες, που διαμαρτύρονται, που διαφωνούν, που δημοσιοποιούν τα κακώς κείμενα των υπηρεσιών τους, παραπτώματα που μάλιστα επιφέρουν «απευθείας» ή με προϋποθέσεις...την απόλυση, όπως «η αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας», «η απείθεια», «η κακόβουλη άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής», «η παραβίαση της υποχρέωσης εχεμύθειας» κλπ.

Σε αυτά βασίζονται ήδη διώξεις και ποινές αγωνιστών, συνδικαλιστών, εργαζομένων, σε αυτά βασίζονται καθημερινά διαταγές Ένορκων Διοικητικών Εξετάσεων (ΕΔΕ), πιέσεις και εκφοβισμοί, με αυτά βαφτίζονται όλοι «επίορκοι».

Έχουμε έναν αποκαλυπτικό κατάλογο χαρακτηριστικών περιπτώσεων πειθαρχικών διώξεων και ποινών, συναδέλφων που αποδεικνύουν τα παραπάνω, που μπορούμε να σας δώσουμε μετά. Τώρα αναφέρω μόνο την περίπτωση επιβολής πειθαρχικής ποινής από τον Περιφερειάρχη της ΠΑΜΘ στον Πρόεδρο και την γραμματέα του Συλλόγου Υπαλλήλων της Π.Ε. Έβρου για άσκηση «κακόβουλης κριτικής προς την προϊσταμένη αρχή», για ανακοίνωση του Σωματείου, όπου εκφράστηκε η διαφωνία σε διαδικασία ανάθεσης και ιδιωτικοποίηση αρμοδιότητας, του Έβρου που έρχεστε με απαράδεκτο τρόπο, να ανακόψετε το κύμα φυγής ανεβάζοντας το ποσοστό κάλυψης που προβλέπεται στην κινητικότητα σε ποσοστό ενενήντα τοις εκατό (90%) τουλάχιστον.

Σημειώνουμε επίσης ότι τα περισσότερα αδικήματα υπήρχαν και στις προηγούμενες εκδόσεις και των προηγούμενων κυβερνήσεων (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ κλπ). Εξάλλου το κράτος έχει συνέχεια και είναι γνωστό ότι πολλές ρυθμίσεις παραμένουν στο συρτάρι και αξιοποιούνται την κατάλληλη στιγμή, όπως έγινε και με τις απολύσεις και διαθεσιμότητες των δημοσίων υπαλλήλων το 2012, που βασίστηκαν στο προϋπάρχον άρθρο 154 του Υπαλληλικού Κώδικα.

Σήμερα βέβαια τα πράγματα είναι χειρότερα, αφού εκτός των άλλων, αρκετά αδικήματα έχουν αποκτήσει ευρύτερο περιεχόμενο, αφού πχ στις κακουργηματικές ή γενικότερα ποινικές πράξεις μπορούν να ενταχθούν και αδικήματα που συνδέονται με την κινηματική συνδικαλιστική δράση, όπως η παρεμπόδιση ενός πλειστηριασμού κατοικίας, η συμβολική κατάληψη, μιας δημόσιας υπηρεσίας ή η ταύτιση της διαμαρτυρίας ενάντια στην γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού με τον αντισημιτισμό και η ένταξή της στις διατάξεις της αντιρατσιστικής νομοθεσίας κ.α.

Η λέξη που επαναλαμβάνεται είναι «η διεύρυνση». «Διεύρυνση των πειθαρχικών παραπτωμάτων» (άρθρο 10), «διεύρυνση των περιπτώσεων θέσης υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία» (άρθρο 7), «διεύρυνση και αυστηροποίηση των πειθαρχικών ποινών» (άρθρο 12), «διεύρυνση των πειθαρχικών προϊσταμένων» (άρθρο 18), και βέβαια «αύξηση ορίου του προστίμου αποδοχών που μπορούν να επιβάλλουν οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι...» (άρθρο 19), και αφαίρεση των αιρετών από τα πειθαρχικά συμβούλια.

Ενισχύεται ο φόβος, η τρομοκρατία και ο αυταρχισμός. Μετατρέπεται σε πειθαρχικό παράπτωμα κάθε έκφραση διαφωνίας με την εφαρμοζόμενη πολιτική, βάζοντας την στο ίδιο καζάνι με τα αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου, επισύρει πειθαρχική ποινή κάθε αντίθεση με συγκεκριμένα συμφέροντα.

Είναι χαρακτηριστική η ταύτιση ως προς τις ποινές, του νέου πειθαρχικού αδικήματος που εισάγεται, αυτό της «άρνησης συμμετοχής στην αξιολόγηση» (συμπληρώνει το προϋπάρχον αδίκημα της «αδικαιολόγητα μη έγκαιρης σύνταξης έκθεσης αξιολόγησης») με αδίκημα με ιδιαίτερη μάλιστα ηθική απαξία, αυτό της «πράξης κατά της γενετήσιας ελευθερίας, της προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας άλλου προσώπου ή της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής», που και για τα δύο μπορεί να επιβληθεί η ποινή της οριστικής παύσης!!!

Στόχος του σχεδίου νόμου είναι η επιβολή «σιωπητηρίου» στους χώρους δουλειάς, με τις αυστηρότερες μάλιστα από πριν ποινές, με την κατάργηση του δικαιώματος ένστασης και επανεξέτασης μιας ποινής που επιβάλλεται από το πειθαρχικό συμβούλιο. Ποινές και τεράστια εξοντωτικά διοικητικά πρόστιμα από 3.000 έως 100.000 ευρώ, που μπορούν να επιβάλλονται απευθείας και από τα μονοπρόσωπα πρόσωπα των Διοικήσεων και τα υπηρεσιακά στελέχη, με τις νέες υπερεξουσίες του και γι αυτό το ΓΛΚ αναφέρεται σε αύξηση εσόδων και εξοικονόμηση δαπανών!!!!

Και επειδή η προσπάθεια επιβολής σιωπητηρίου στους χώρους δουλειάς απαιτεί και fast track διαδικασίες αλλάζει εντελώς και η σύνθεση των πειθαρχικών συμβουλίων, αφαιρώντας εκτός από τους δικαστές και τους αιρετούς εκπροσώπους των εργαζομένων σε αυτά, οι οποίοι ούτως ή άλλως ήταν μειοψηφία και δεν καθόριζαν την λειτουργία και τις αποφάσεις του Πειθαρχικού Συμβουλίου και συγκροτώντας πειθαρχικά συμβούλια αποκλειστικά και μόνο από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δηλ. από τους νομικούς υπερασπιστές των υπουργών και των Διοικήσεων σε όλες τις διαδικασίες, τα δικαστήρια κλπ.

Είναι εντελώς προσχηματική η χωρίς δικαίωμα ψήφου εκπροσώπηση των εργαζομένων στο Πειθαρχικό Συμβούλιο από εκπρόσωπο τρίτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, ύστερα από αίτηση του διωκόμενου υπαλλήλου.

Για όλα τα παραπάνω δηλώνουμε λοιπόν, ότι δεν δεχόμαστε αυτό το πειθαρχικό δίκαιο, σας καλούμε να το αποσύρετε και να περιοριστείτε στην αντιμετώπιση μόνο των αδικημάτων του κοινού ποινικού δικαίου και σας υπενθυμίζουμε ότι απέτυχαν παταγωδώς κι άλλοι που προσπάθησαν να βάλουν φίμωτρο στους εργαζόμενους και να καταστείλουν τους αγώνες των Δημοσίων Υπαλλήλων και τη συνδικαλιστική τους δράση, με ιδιώνυμα, απειλές, διώξεις και ποινές.

*Συνημμένα κατάλογος με παραδείγματα πειθαρχικών διώξεων
συνδικαλιστικής κλπ δράσης*

25-7-2025